

skal jeg ikke komme ind paa ved denne Lejlighed. Jeg skal i det hele ikke opholde mig mere ved denne Sag. Jeg vil kun takke Landstinget og den højtærede Minister, fordi de har fremmet dette Lovforslag i den Skikkelse, hvori det fremtræder. Jeg tror, det vil kunne blive tilfredsstillende for de Kreditforeninger, som her har ligget en Smule i Strid med hinanden og ligesom har villet gribe lidt ind i hinandens Interesser. Hermed skal ogsaa jeg anbefale Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.

Johannes Pedersen: Jeg skal kun sige til det ærede Medlem, som nu havde Ordet, at naar han taler om, at dette Lovforslag vil blive hemmende overfor andre Kreditforeninger, er der dertil at sige, at paa Grund af, at disse to Husmands-Kreditforeninger har en Statsgaranti, er der saa mange hemmende Baand for disse to Kreditforeninger, som de ikke kan blive fri for, men som alle andre Kreditforeninger er fri for. Et af disse hemmende Baand bevirker, at man ikke kan faa den Forskel ret stor, som ligger mellem den udlaante Sum og Vurderingssummen, fordi det er ganske smaa Ejendomme, der her er Tale om, og det er dette, der netop i høj Grad bidrager til at fritage de andre Kreditforeninger for Tab, idet Ejendommene er større. Disse Tab er denne Kreditforening i høj Grad udsat for, fordi den skal tage de allermindste Ejendomme og give Laan, hvor der er saa ringe Forskel paa Vurderings- og Udlaanssum; der er saa lidt at løbe paa. Og naar en saadan Kreditforening skal give Laan i disse ganske smaa Ejendomme, som nu for en væsentlig Del er blevet overflødiggjort, fordi disse Huse i mange Tilfælde ikke svarer til Nutidens Fordringer, bevirker det, at der er blevet store Tab for disse Kreditforeninger. Naar de saa skal hemmes ogsaa i Konkurrencen med andre Kreditforeninger, der ikke i Forvejen er begrænsede op ad med Udlaanenes Størrelse, og skal hemmes ved forskellige Udlaansgrænser i Konkurrencen med andre Kreditforeninger, som arbejder med meget større Udlaan, derved, at der laves Skel mellem Ejendommenes Størrelse, saa at vi ikke kan faa Lov til at give Laan i alle Ejendomme til samme Priser og til samme Vurderingssum, men skal have et nyt Skel, som vi har haft paa en anden Maade tidligere, saa forekommer det mig, at det er at lægge stærke Baand paa Udviklingen af disse to Husmands-Kreditforeninger.

N. C. Jensen: Ogsaa jeg skal anbefale, at vi vedtager Lovforslaget i den Skikkelse, hvori Landstinget har formet det, og som den højtærede Indenrigsminister nu anbefaler. Men jeg kan ikke undlade at gøre et Par Bemærkninger til dette Lovforslag. Der er nemlig nogle Ting, der ikke skal glemmes, naar vi vedtager Lovforslaget i den Skikkelse, det nu har faaet. Det er blandt andet det, at man har lyttet til den Betragtning, som er blevet gjort stærkt gældende, at man paa en vis Maade burde monopolisere en anden Kreditforening her i Landet, idet man har sagt, at Grundejerkreditforeningen maa ikke berøres af Husmandskreditforeningen til Trods for, at det med fuld Føje kan gøres gældende, at det er Smaakaarsfolk, der her er Tale om. Disse Huse, der er byggede op i Stationsbyer, og som hidtil har haft indtil 10,000 Kr.s Værdi, kan udmærket godt paa Grund af Stationsbyernes Vækst og tiltagende Betydning med større Værdiforhold komme til at repræsentere mellem 2,000 og 3,000 Kr. mere end hidtil, og dem afskærer vi fra at følge med til Trods for, at det er de samme Bygninger, der er Tale om. Man kan sige, at hvis de skal have større Laan, vil dette skabe et Monopol for Grundejerkreditforeningen, men den eneste Motivering, der er fremført for dette, er, at de nu en Gang har Grundejerkreditforeningen, og den skal man ogsaa pleje, den skal bestaa. Det andet, der sker ved denne Lov, er, at man siger til de smaa Laantagere, der er inde under Husmandskreditforeningen og har Jordtilliggende: I maa ikke faa de samme Begunstigelser med Hensyn til Afdragstid, som de andre Kreditforeninger har, det forbyder vi. Og det tredie er, at man siger: I kan faa Lov til indenfor et meget begrænset Tidsomraade, nemlig indtil 1920, at udstede 4½ pCts. Obligationer. Jeg takker den højtærede Minister for, at dette sidste er naaet, thi jeg tror, det er nødvendigt i Øjeblikket, og jeg kan ikke se andet, end at det vil være umuligt i 1920 at gaa bort derfra, hvis det er nødvendigt at opretholde Bestemmelsen.

Jeg lagde i Landstingets Betænkning Mærke til, at visse Pengeinstitutioner havde lagt den Betragtning til Grund, at den Omstændighed, at Husmandskreditforeningerne i sin Tid havde faaet nogen Udvidelse, havde afstedkommet, at der var kommet overordentlig mange Husmandskreditforeningsobligationer paa Markedet, og at dette havde trykket Priserne, at det i alt Fald havde været medvirkende til,